

Grzechy i sąd Babilonu

Objawienie św. Jana 17 - 18

A na czole jej było imię napisane: Tajemnica, Babilon wielki, matka wszeteczeństw i obrzydliwości ziemi – Obj. 17:5.

W Objawieniu św. Jana można wyróżnić podział na trzy główne części, dotyczące kolejno Wieku Ewangelii (rozdziały 1-13), Żniwa (rozdziały 14-19) i Królestwa (rozdziały 20-22). Każdą z tych części można dalej podzielić, na cztery mniejsze części. Poniżej znajduje się krótka analiza, dla lepszego ukazania sensu i ogólnego planu księgi. Widać tu pewne pokrywanie się tych okresów, ponieważ Żniwo jest z jednej strony zakończeniem Wieku Ewangelii, a z drugiej strony rozpoczyna czas Królestwa Chrystusowego.

Budowa Księgi Objawienia

1) WIEK EWANGELII

1. a) Wprowadzenie (rozdział 1)
2. b) Siedem (kościół, pieczęci, trąb, rozdziały 2-11)
3. c) Działalność wiernej niewiasty (rozdział 12)
4. d) Działalność fałszywego kościoła (rozdział 13)

2) ŻNIWO

1. a) Wprowadzenie (rozdział 14)
2. b) Siódemki (plagi, rozdziały 15-16)
3. c) Sąd nad wszetecznicą (rozdział 17)
4. d) Sąd nad fałszywym kościołem (rozdział 18, 19)

3) KRÓLESTWO

1. a) Wprowadzenie (rozdział 20)
2. b) Wywyższenie wiernej niewiasty (rozdział 21)
3. c) Szczegóły o Nowym Jeruzalem (rozdział 22)
4. d) Zakończenie (koniec rozdziału 22)

Objawienie rozdział 17

Rozdział ten rozpoczyna „jeden z siedmiu aniołów mających siedem czasz”, który mówi „Chodź, pokażę ci sąd nad wielką wszetecznicą [papiestwo], która rozsiadła się nad wielu wodami [która zdominowała wiele narodów]”.

Tych „siedmiu aniołów” z czaszami wychodzi ze świątyni (Obj. 15:6) i odpowiadają oni kapłanom z 2 Kron. 7:2 podczas poświęcenia Świątyni Salomona.

Ta scena poświęcenia wypełnia się w czasie żniwa, poczynając od chwili wzbudzenia świętych. Siedem aniołów reprezentuje członków klasy Kościoła, którym dana została moc, aby wykonać sądy Boże z pozycji niebiańskiej chwały. „Aby wykonać na nich wydany wyrok. To jest chluba wszystkich jego wiernych” (Psalm 149:9).

Owe sądy realizowane są poczynając od chwili rozpoczęcia Żniwa. Do czasu pełnego ich wylania, wszyscy święci znajdują się poza zasłoną. Jednakże, jak wskazane zostało poprzednio w artykule, sądy te trwają od początku Żniwa. Święci, którzy już zostali wzbudzeni, od pewnego czasu są aktywni w tym zakresie.

Kogo może przedstawiać anioł pokazany w Obj. 17:1? Możliwe, że jest to ten, który wprowadza ożywienie do Kościoła okresu Laodycei, na ile Objawienie może być odczytywane z proroczego punktu widzenia jak chodzi o drugie przyjście (por. Obj. 1:10). Inaczej mówiąc, ten anioł mógłby przedstawiać tego, który na innym miejscu przedstawiony został jako siódmy posłaniec, czyli anioł, dla Kościoła.

Papiestwo

Historia tej kobiety została przedstawiona w pierwszych 10 wersetych, a pozostałe 8 opisują jej upadek i zagładę. Wersety 1-6 zarysowują przed czytelnikiem jej plugawą przeszłość. Jej imię to „Babilon”, ponieważ spełnia ona rolę duchowego Babilonu. Starożytny Babilon prześladował i uprowadził do niewoli Izraelitów. Duchowy Babilon prześladował i wziął do niewoli duchowy Izrael, na okres 1260 lat, od roku 539 do roku 1799.

Kościół rzymski „siedział” na grupie ludów i rządów, przedstawionych tu jako „bestia” z siedmioma głowami i 10 rogami. „Bestia” ta, rozumiana jako ciało bestii w odróżnieniu od jej głów, wyraźnie odnosiłaby się do narodów zdominowanych przez papiestwo.

Jak chodzi o interpretację siedmiu głów, to można spotkać się z różnymi poglądami wśród braci. Nasze zrozumienie jest takie, że siedem głów przedstawia siedem systemów rządów sprawowanych nad ludem rzymskim w czasie Wieku Ewangelii, przez które papiestwo sprawowało swoją władzę (lub czasem wbrew tym rządóm). Sugerujemy, że byli to kolejno Justynian, Karol Wielki, Otton I Wielki, Karol V, Napoleon, Wiktor Emanuel i faszystowska koalicja Hitlera [przyp. Redakcji: inny pogląd zakłada, że głowy bestii przedstawiają kolejno Babilon, Medo-Persję, cztery głowy Grecji i Rzym. Jest to właściwe utożsamienie głów bestii

opisanych w Obj. 13:1, pokazujące, że papieństwo było skumulowaniem władzy rządów, które go poprzedzały. Uważamy, że opis rozdziału 17 Objawienia różni się pod względem wymienienia siedmiu władz Wieku Ewangelii w związku z którymi papieństwo sprawowało swoją władzę nad „wodami”, czyli ludami, opisanymi w Obj. 17:15. Jeden z redaktorów zauważa, że Wiktor Emanuel pozostawał w opozycji do papieństwa, podobnie jak Napoleon. Niemniej jednak papieństwo „siedziało” na ludzie rzymskim przez cały ten czas, nawet jeśli „jazda” ta była niekiedy burzliwa].

Dziesięć rogów reprezentuje państwa Europy, które sprawowały władzę w sposób niezależny od siebie, choć czasami pod ogólnym wpływem siedmiu „głów”. Państwa Europy nie osiągnęły jednak zjednoczonej struktury aż do czasów nowożytnych, wyrażonej obecnie w formie Unii Europejskiej. Niektóre z nich mają wspólną walutę, euro, i zgadzają się na pewną formę politycznego zjednoczenia. Uważamy, że to zjawisko nasili się przed nadejściem ostatecznych doświadczeń opisanych w tym proroctwie.

Werset 10

Werset ten jest kluczowy, ponieważ sugeruje sposób na umiejscowienie tej wizji w czasie. „I siedmiu jest królów [królestwa o szerokim, dużym wpływie, w odróżnieniu od pojedynczych rogów lub poszczególnych państw]: pięciu upadło, jeden istnieje, inny jeszcze nie przyszedł, a kiedy przyjdzie, ma na krótko pozostać.”

Uważamy, że „teraźniejszość” tej narracji odnosi się do rozpoczęcia Żniwa w 1874 roku. Zniszczenie nierządniczy należy w tej perspektywie do przyszłości: „ci znieawidzą wszetecznicę i spustoszą ją, i ogołocą, i ciało jej jeść będą, i spalą ją w ogniu” (werset 16). Z kolei kilka wersetów dalej, w Obj. 18:2,4 mowa jest o „teraźniejszości” tej narracji jako o czasie, kiedy święci są powołani do wyjścia z Babilonu. „Upadł Wielki Babilon... Wyjdźcie z niego, ludu mój”.

To „ umiejscowienie w czasie” tego fragmentu Objawienia byłoby zgodne z dobrze znanym zastosowaniem umiejscowienia czasowego wskazanego w Obj. 1:9,10,12: „Ja Jan (...) Byłem w zachwyceniu ducha w dzień Pański i słyszałem za sobą głos wielki jako trąbę (...) i (...) obróciwszy się zobaczyłem”. W owym opisie Jan reprezentuje klasę wierzących żyjących przy końcu tego wieku, w czasie powrotu Chrystusa (Jan 21:22), „w dniu Pańskim” (por. 2 Piotra 3:10). W tym przypadku, anioł z Obj. 17:1 może przedstawiać siódmego posłańca.

Jeśli to prawda, to Wiktor Emanuel byłby szóstą głową, która istniała we wczesnym okresie Żniwa. Był on „pierwszym królem zjednoczonych Włoch od VI wieku” (Wikipedia). Siódmym, z władzą tylko na „krótką chwilę”, byłby Hitler i jego sojusznicy, w tym zwłaszcza Mussolini

który sam był Włochem, a który sprawował władzę nad Rzymem. Następnie „bestia [narody], która była [aktywne podczas Rewolucji Francuskiej], a nie ma jej [aktywne lub wywołujące problemy podczas rozpoczęcia Żniwa], i ona jest ósmym [nie głowa o charakterze politycznym, ale powstanie ludu, który pochłonie nierządnicę, która poprzednio go ‘dosiadała’], a jest z pośród siedmiu [na wzór czasów Napoleona], i [potem] zdąża na zagładę” jako żywiołowa, rujnująca siła (Obj. 17:11).

Następnie, 10 rogów z wersetu 12 otrzymuje władzę jako królowie „na jedną godzinę” wraz z tymi ludami, jak tylko powstaną. W wersecie 13 oddają oni swoją moc, aby umożliwić powstanie ludu. W tym czasie „dziesięć rogów, które widziałeś, i [w dokładniejszych manuskryptach] zwierzę, ci znieawidzą wszetecznicę i spustoszą ją, i ogołocą, i ciało jej jeść będą [jak psy, której rozszarpały Jezebel], i spalą ją w ogniu” (werset 16). Werset 17 mówi, że jest to sąd Boży. Werset 18 odnosi się do Rzymu, „wielkiego miasta”, które rządziło ziemią i z którego władzę sprawowało papieństwo. Rzym jest miastem na siedmiu wzgórzach (werset 9).

Walka z Barankiem

Ponieważ sąd nad papieństwem jest wyrazem woli Bożej, „aż wypełnią się wyroki Boże” (Obj. 17:17), zaskakującym może okazać się zapis w wersecie 14, mówiący o tym, że rogi i bestia (narody) będą „walczyć z Barankiem, lecz Baranek zwycięży ich” (Obj. 17:14). Jeśli rogi i bestia wypełniają Boski rozkaz, to jak mogą równocześnie walczyć przeciwko Barankowi?

W tym czasie klasa Oblubienicy wraz z Chrystusem będzie już w chwale: „a z nim ci, którzy są powołani i wybrani, oraz wierni” (werset 14). To w tym czasie wypełnia się słowa proroctw zapisanych w 38 i 39 rozdziale Księgi Ezechiela, to znaczy, nastąpi najazd Goga na Izrael. Sprzymierzeńcy Goga to Persja (Iran), Etiopia czy też Kusz (możliwe, że północna, islamska Czarna Afryka lub być może Jemen, jeśli był on częścią starożytnego kraju Kusz), Libia, Gomer i Togarma (Turcja).

Zwróćmy uwagę na Gomer. Kto to jest? Wikipedia podaje taki komentarz: „Według traktatu Joma zawartego w Talmudzie, Gomer jest identyfikowany jako przodek Gomerian, współczesnych narodów germańskich, czyli Niemców.” Istnieją również inne możliwości. Biorąc pod uwagę komentarz z Talmudu i to, jak duża część Zachodniej Europy zasiedlana była przez plemiona germańskie od wieków, Gomer może odnosić się do Zachodniej Europy Kontynentalnej (nawet Frankowie, od których pochodzi nazwa Francji, byli plemieniem germańskim).

Unia Europejska bardziej sprzyja tak zwanym Palestyńczykom, niż Ameryka i inne kraje, których narody wywodzą się z imperium brytyjskiego. Kontynentalna

Europa może połączyć się z Rosją we wspólnej sprawie, aby „rozwiązać” problemy na Bliskim Wschodzie poprzez narzucenie rozwiązania, którego Izrael nie zaakceptuje. Mocarstwa położone dalej na zachód będą przeciwne, ale najwidoczniej nie będą interweniować militarnie.

Izrael może mieć sprzymierzeńców wśród wielu ludów, ale będzie pozostawiony z jedynym Zbawicielem, Jezusem, swoim Mesjaszem – we właściwym czasie. W tym sensie może okazać się, że Unia Europejska będzie walczyć przeciwko „Barankowi” i jego sprawie. Jednak to Baranek zwycięży, a Królestwo ustanowione zostanie z odrodzonym Izraelem.

„Jedna godzina”

„Jedna godzina” z Obj.17:12 pojawia się także w Obj. 18:10, w następującej wypowiedzi: „Biada, biada tobie, miasto wielkie, Babilonie, miasto potężne, gdyż w jednej godzinie nastął twój sąd”. Relacja z 18 rozdziału Objawienia przypada na czas od początku Żniwa i dalej.

Nawet jeśli kłopoty papieżstwa narastają w czasie Żniwa, wciąż przypuszcza ono, że „siedzę jak królowa, wdową nie jestem, a żałoby nie zaznam” (Obj. 18:7). Werset 8 zapewnia nas jednak, że trzy wielkie nieszczęścia, czyli śmierć, boleść i głód, nastąpią w krótkim czasie, „w jednym dniu”.

Wtedy „królowie ziemi” będą lamentować nad jego przemijaniem. Być może ulegli oni narastającym naciskom ze strony społeczeństwa, ale w głębi duszy będą pragnąć stabilizacji dawnych czasów. Pląg nazwanych „śmiercią, boleścią i głodem” nie należy mylić z siedmioma plagami wcześniej wymienionymi w

rozdziałach 15 i 16. W 18 rozdziale Objawienia występują one w liczbie trzech, nie siedmiu plag. Są to trzy opisy tego, co wydarzy się podczas siódmej plagi z 16 rozdziału Objawienia.

Pląc nad Babilonem jako następstwo tych wydarzeń zawarty jest w długim opisie Obj. 18:11-16, po którym ponownie opisany jest jego upadek: „W jednej godzinie zniweczone zostało tak wielkie bogactwo!” (werset 17). Jednak święci, którzy cierpieli od niego prześladowania, mają powody do radości: „Rozraduj się (...) gdyż Bóg dokonał dla was sądu nad nim” (werset 20). W wersecie 21 wielki kamień młyński wrzucony do morza jest kolejną metaforą nadchodzącego, nagłego sądu. Wersety 22 i 23 symbolicznie opisują tego skutki. Werset 24 podsumowuje najcięższe grzechy Babilonu – „W nim też znaleziono krew [Wiek Ewangelii] proroków i świętych, i wszystkich, którzy zostali pomordowani [nominalni chrześcijanie] na ziemi.”

Nasza odpowiedzialność

Powinniśmy zwracać uwagę na to, gdzie w prorocztwie zaznaczone jest dzieło Chrystusa i dostosować nasze zamiłowania do Jego sprawy. Nie ponosimy cierpień z ręki papieżstwa, tak jak nasi bracia, którzy dotkliwie cierpieli w poprzednich wiekach. Ale ich krew nadal woła z ziemi.

Królestwo nie będzie zaprowadzone poprzez wysiłek nominalnych systemów. Będzie ustanowione przez Chrystusa, w Izraelu, odnowionym, oczyszczonym i pokutującym. Oczekujemy tego czasu.

Rice David (USA)